

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री गिरीश चन्द लाल
माननीय न्यायाधीश श्री गोपाल पराजुली
फैसला

०६९-CR-१०५४

मुद्दा:- जबर्जस्ती करणी

दलबहादुरको छोरा झापा जिल्ला बाहुन डाँगी गा.वि.स.वडा नं. १ घर
भई हाल क्षेत्रीय कारागार कार्यालय सुनसरीमा थुनामा रहेको सन्तोष
सुन्दास दर्जी-----१

} पुनरावेदक
प्रतिवादी

विरुद्ध

तारा शिवाको जाहेरीले नेपाल सरकार-----१

प्रत्यर्थी
वादी

शुरू तहमा फैसला गर्ने :- माननीय जिल्ला न्यायाधीश श्री शेखरचन्द्र अर्याल
इलाम जिल्ला, अदालत

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने :- माननीय न्यायाधीश श्री हरिप्रसाद घिमिरे
माननीय न्यायाधीश श्री उदय प्रकाश चापागाई
पुनरावेदन अदालत, इलाम।

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ९ बमोजिम पुनरावेदनको रोहमा दर्ता हुन
आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य तथा ठहर यस प्रकार रहेको छ।

मेरी छोरी वर्ष ५ की बालिकाको वास्तविक नाम गोप्य खाम बन्दी गरी
काल्पनिक नाम कमला राखी जाहेरी दरखास्त गर्न आएको छु, यसमा मिति

२०६८।०६।१२ गते बिहानको अं. ७:०० बजेको समयमा काम विशेषले बाहिर गई घरमा आउँदा निज छोरी रोइरहेको अवस्थामा देखि सोधपुछ गर्दा मलाई सन्तोष अंकलले खटियामा राखी मेरो कट्टु खोली निजको हातले मेरो पिसाब गर्ने ठाउँमा चलाई खेलाई दिई खटियामा सुताई निजको लिङ्ग मेरो पिसाब गर्ने ठाउँमा दलदाल गरेपछि मेरो पिसाब गर्ने ठाउँ दुखी रोए पछि छाडेको हो भनी बताएको र निजको योनी हेर्दा रगत आई सुन्निएको अवस्थामा रहेकोले निज प्रतिवादी सन्तोष सुन्दासले जबरजस्ती करणी गरेको कुरा प्रष्ट भएको हुँदा निज सन्तोष सुन्दासलाई पक्राउ गरी कारबाही गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको तारा शिवाको जाहेरी दरखास्त ।

जिल्ला इलाम, मंगलबारे गा.वि.स. वडा नं. १ स्थित पूर्वमा मंगलबारे बजारबाट गैरी गाउँ आउने जाने बाटो, पश्चिममा राजिव प्रधानको अम्लिसो बारी, दक्षिणमा पदम सुन्दासको जग्गा र उत्तरमा देवीथान खोल्सी यति चार किल्ला भित्र टिनको छानो भएको २ तले पीडितको घर रहेको, सो घरको माथिल्लो तलाको दक्षिण साइड पट्टिको कोठामा २ वटा खटिया सहितको ओछ्यान बिस्तरा रहेको, सो बिस्तरामा २०६८।०६।१२ गते बिहानको अं.७:०० बजेको समयमा प्रतिवादी सन्तोष सुन्दासले वर्ष ५ की बालिका काल्पनिक नाम कमलालाई जबरजस्ती करणी गरेको भन्ने समेत व्यहोराको घटनास्थल मुचुल्का ।

मिति २०६८।०६।१२ गते बिहानको अं.७:०० बजेको समयमा मेरो आमाले मलाई घरमा छाडी म घरमा खेलै गरेको अवस्थामा सन्तोष अंकलले यता आउ म तिमीलाई चकलेट किनिदिन्छु भनी बोलाई हाम्रै घरको तलामाथि बिस्तरामा लगी खटिया माथि सुताउनु भयो, त्यस पश्चात अंकलले मेरो कट्टु खोली दिई मेरो पिसाब गर्ने ठाउँमा हातले चलाई खेलाई दिई निजको पाइन्ट खोली अंकलको पिसाब गर्ने लिङ्ग बाहिर निकाली मेरो पिसाब गर्ने ठाउँमा दलदाल गरेपछि मलाई साह्रै दुखेकोले रोएको

हुँ, सो पछि अंकल भागी गएको हो भन्ने समेत व्यहोराको पीडित वर्ष ५ की "कमला"ले अनुसन्धान अधिकृत समक्ष गरेको कागज ।

पीडित बालिकाको स्वास्थ्य परीक्षण गर्दा निजको योनीमा हल्का रातोपना पाईयो, मलद्वारमा ३ वटा साना चिरा परेको Abrasion र हल्का रगत आएको, झिल्लीको अवस्था सामान्य र शरीरमा कुनै चोट पटक पाइएन भन्ने समेत व्यहोराको इलाम अस्पतालको स्वास्थ्य परीक्षण रिपोर्ट ।

म जाहेरवाली तारा शिवाको घर पसलमा सिलाई कटिङ्गको ज्याला मजदुरी काम गर्छु । मिति २०६८।०६।१२ गते बिहान अं.७:०० बजेको समयमा म सुतिरहेको अवस्थामा जाहेरवालीको छोरी वर्ष ५ की "कमला" खेलदै आएपछि मलाई करणी गर्न मन लागि निजलाई बोलाई सुरूवाल तानी खोली हातले निजको योनी खेलाई दिई मेरो लिङ्ग निजको योनीमा दलदाल गरेको हुँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी सन्तोष सुन्दास दर्जीले अधिकार प्राप्त अधिकारी समक्ष गरेको बयान ।

मिति २०६८।०६।१२ गते बिहान अं.७:०० बजेको समयमा घर कोठामा बच्चा रोएको आवाज सुनि कोठामा जाँदा वर्ष ५ की नातिनी "कमला" रोइरहेको र निजलाई सोध्दा मलाई सन्तोष अंकलले कोठामा बोलाई मेरो कटु खोली पिसाब गर्ने ठाउँमा हातले चलाई खेलाई निजको पिसाब गर्ने लिङ्ग निकाली मेरो पिसाब गर्ने ठाउँमा दलदाल गरेपछि म रोएको हुँ भनी बताएको र निजको योनी हेर्दा सुन्निएको र रगत आएकोले निज बालिकालाई सन्तोष सुन्दासले जबर्जस्ती करणी गरेको एकिन भएको हुँदा कारवाही गरीपाउँ भन्ने समेत व्यहोराको बाबुराम शिवाले अनुसन्धान अधिकृत समक्ष गरेको कागज ।

मिति २०६८।०६।१२ गते बिहानको अं.७:०० बजेको समयमा मेरो छिमेकी जाहेरवालीको घरमा काम गर्ने सन्तोष सुन्दासले बच्चालाई जबर्जस्ती करणी गरी फरार रहेको छ भन्ने कुरा सुनि थाहा पाई जाहेरवालीको घरमा आउँदा नाबालिका वर्ष

५ की परिवर्तित नाम "कमला" रोइरहेको र निजलाई सोध्दा मलाई सन्तोष अंकलले खटियामा सुताई मेरो कट्टु खोली पिसाब गर्ने ठाउँमा निजको लिङ्गले दलदाल गरेकोले दुखिरहेको छ भनी बताएको र बच्चाको पिसाब गर्ने ठाउँ हेर्दा सुन्निएको, रगत आएको देखिएको र सन्तोष समेत फरार रहेको हुँदा निज प्रतिवादी सन्तोष सुन्दासले बालिकालाई जबर्जस्ती करणी गरेकोमा पूर्ण विश्वास लाग्छ भन्ने समेत व्यहोराको कृष्णप्रसाद बास्तोला समेतका मानिसहरूले लेखाई दिएको बस्तुस्थिति मुचुल्का।

प्रतिवादी सन्तोष सुन्दासले परिवर्तित नाम वर्ष ५ की "कमला"लाई जबर्जस्ती करणी गरी मुलुकी ऐन, जबर्जस्ती करणीको महलको १ नं. बमोजिमको कसुर गरेको देखिँदा निज प्रतिवादीलाई मुलुकी ऐन, जबर्जस्ती करणीको महलको ३(१) नं. बमोजिम सजाय गरी सोही महलको १० नं. बमोजिम उचित क्षतिपूर्ति प्रतिवादीबाट पीडितलाई दिलाई भराई पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको वादी नेपाल सरकारको अभियोग पत्र।

म ३ महिना अगाडि देखि तारा शिवाको टेलर्समा सिलाईको काम गर्थे। मिति २०६८।०६।१२ गते म आफ्नै कोठामा सुतिरहेकोमा अं.बिहानको ७:०० बजे परिवर्तित नाम कमला मेरो कोठामा कट्टु मात्रै लगाई सुरुवाल हातमा लिएर आई मलाई सुरुवाल लगाइदिनु भनिन् र लगाइ दिँदा उनको दिशा गर्ने ठाउँमा नडले कोरिएको मात्र हो। मैले निजलाई जबर्जस्ती करणी गरेको हैन। मौकाको बयान मलाई नसुनाई सही गराएको हो। गल्ती नगरेको हुँदा मलाई सजाय हुनु पर्ने होइन। मेरो साक्षी प्रमाण केही छैन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी सन्तोष सुन्दास दर्जीले जिल्ला अदालत मा गरेको बयान।

पछि प्रमाण बुझ्दै जाँदा ठहरे बमोजिम हुने नै हुँदा हाल प्रतिवादी सन्तोष सुन्दासलाई मुलुकी ऐन, अं.व. ११८ को देहाय २ बमोजिम मुद्दा पूर्णक्षको लागी थुनामा राख्न जिल्ला कारागार कार्यालय इलाममा लेखी पठाउनु भन्ने समेत व्यहोराको थुनछेक आदेश।

जिल्ला सरकारी वकिल कार्यालय इलाम मार्फत जाहेरवाला, घटनास्थल मुचुल्का, वस्तुस्थिती मुचुल्का र अनुसन्धान अधिकारी समक्ष कागज गर्ने व्यक्तिहरूलाई उपस्थित गराई बकपत्र गराउनु भन्ने व्यहोराको मिति २०६८।०८।२८ को आदेश।

प्रतिवादी सन्तोषले परिवर्तित नाम "कमला"लाई जबर्जस्ती करणी गरी फरार रहेको हुँदा निज फटाहा हुन् भन्ने लाग्छ भन्ने समेत व्यहोराको भीमलाल खनालले गरेको बकपत्र।

म बसिरहेको बेलामा सन्तोष अंकलले बोलाई चकलेट दिन्छु भनी सुत्न लगाई मेरो कट्टु खोली अंकलको पिसाब गर्नेले मेरो पिसाब गर्ने ठाउँमा घोचिदियो। दुखेकोले म रोए अनी सरस्वती दिदी आउनु भयो। त्यसपछि अंकलले आफ्नो लुगा बोकेर भाग्यो भन्ने समेत व्यहोराको पिडित कमलाले गरेको बकपत्र।

मिति २०६८।०६।१२ गते अ.७:०० बजेतिर मेरी छोरी पीडित परिवर्तित नाम कमलालाई मामाकी छोरी सरस्वतीले लिई पसलमा आइन्। छोरी रोइरहेकी थिइन्। मैले के भयो भनी सोध्दा प्रतिवादी सन्तोष सुन्दासले करणी गन्यो भनिन्। हेर्दा रगत आइरहेको थियो। त्यसपछि मैले नानीलाई लिई घरमा जाँदा प्रतिवादी सन्तोष भागिसकेको थियो भन्ने समेत व्यहोराको जाहेरवाला तारा शिवाले गरेको बकपत्र।

घरमा अरू कोही मानिस नभई एकलै खेल्दै रहेको अवोध बालिकालाई प्रतिवादीले चकलेट किनिदिन्छु भनी फर्काई आफ्नो कोठामा बोलाई लागि पीडितले लगाएको सुरूवाल कट्टु समेत खोली जबर्जस्ती करणी गरेको पुष्टि हुन आएकोले निजलाई अभियोगदावी बमोजिमको कसूर अपराधमा मुलुकी ऐन, जबर्जस्ती करणीको महलको ३नं. को देहाय खण्ड १ बमोजिम १० वर्ष कैद सजाय हुने ठहर्छ। साथै पीडित बालिकाले सोही महलको १० नं. बमोजिम प्रतिवादी सन्तोष सुन्दासबाट

रु.५०,०००।- क्षतिपूर्ति समेत पाउने ठहर्छ भन्ने शुरू इलाम जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।११।१८ मा भएको फैसला।

मुद्दाको मुख्य प्रमाण पीडितको शारीरिक परीक्षण रिपोर्टको सही विश्लेषण र मूल्याङ्कन नगरी अन्यायपूर्ण ढंगबाट म प्रतिवादीलाई सजाय गर्ने गरी भएको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी मिसिल संलग्न प्रमाणको समुचित मूल्याङ्कन गरी अभियोग दावीबाट सफाई दिलाई पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादीको पुनरावेदनपत्र।

पीडितको इलाम अस्पतालबाट भएको स्वास्थ्य परीक्षण प्रतिवेदनबाट करणीका केही लक्षण भेटिएको तर पर्याप्त प्रमाण नभेटिएको भन्ने उल्लेख भएपनि पीडितको मलद्वारमा ३ वटा साना चिरा परेको र हल्का रगत आएको भनी उल्लेख भएकोबाट पीडित र प्रतिवादीले अधिकार प्राप्त अधिकारी समक्ष गरेको बयान तथा वारदातको तत्काल समयपछि पीडितको योनी हेरी पीडितको कथन सुन्ने जाहेरवाला समेतको भनाईमा एकरूपता रहेको देखिएकोले प्रतिवादीले पीडितलाई जबर्जस्ती करणी गरेको तथ्य पुष्टि भएकै देखिएबाट प्रतिवादी सन्तोष सुन्दास दर्जीले वर्ष ५ की पीडित परिवर्तित नाम कमलालाई अभियोगदावी बमोजिम जबर्जस्ती करणी गरेको ठहर्न्याई निजलाई मुलुकी ऐन, जबर्जस्ती करणीको महलको ३ नं. को देहाय खण्ड १ बमोजिम १०(दश) वर्ष कैद सजाय हुने र पीडितले निज प्रतिवादीबाट सोही महलको १० नं. बमोजिम रु.५०,०००।- क्षतिपूर्ति समेत पाउने भनी शुरू इलाम जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।११।१८।५ मा भएको फैसला मिलेकै देखिदा सदर हुने ठहर्छ भन्ने व्यहोराको पुनरावेदन अदालत इलामबाट भएको फैसला।

मैले निज नाबालिकालाई जबर्जस्ती करणी गरेको होइन, छैन भनी पूर्ण रूपमा इन्कार रही बयान गरेको हुँदा मेरो बयानको मूल्याङ्कन एवं विवेचना नगरेको र पीडित बालिकाको स्वास्थ्य परीक्षण प्रतिवेदन रिपोर्टमा करणीको केही लक्षण भेटिएन अन्य प्रमाण केही फेला परेन भन्ने समेत व्यहोरा उल्लेख गरेकोमा उक्त परीक्षण रिपोर्टको

सही विश्लेषण, मुल्याङ्कन समेत नगरी भएको शुरू जिल्ला अदालत इलामको फैसला उल्टी बदर गरी पाउँ भनी म पुनरावेदक प्रतिवादीले पुनरावेदन अदालत इलाममा पुनरावेदन गर्दा मुख्य रूपमा पुनरावेदन जिकिर लिएकोमा सो विषयमा पुनरावेदन अदालत इलामले पनि विश्लेषण एवं मूल्याङ्कन नगरी भएको पुनरावेदन अदालत इलामको फैसला उल्टी बदर गरी अभियोग माग दावीबाट म पुनरावेदकलाई सफाई दिलाई पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदक सन्तोष सुन्दास दर्जीले यस अदालतसमक्ष दायर गरेको पुनरावेदनपत्र।

नियमानुसार दैनिक पेशी सूचीमा चढी इजलाश समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदन सहितको मिसिल अध्ययन गरी हेर्दा पुनरावेदन अदालत इलामको फैसला मिले नमिलेको के रहेछ र पुनरावेदक प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्छ सक्दैन सोही वियमा निर्णय गर्नु पर्ने देखियो।

प्रस्तुत मुद्दामा प्रतिवादी उपर मुलुकी ऐन, जबर्जस्ती करणीको १ नं. बमोजिमको कसूर अपराधमा ऐ.ऐ. को ३(१)नं. बमोजिम सजाय गरी सोही महलको १० नं. बमोजिम पीडितलाई प्रतिवादीबाट उचित क्षतिपूर्ति दिलाई भराई पाउँ भन्ने अभियोग माग दावी रहेकोमा शुरू जिल्ला अदालतबाट प्रतिवादीलाई १० वर्ष कैद र प्रतिवादीबाट पीडितलाई पचास हजार क्षतिपूर्ति भराई दिने ठहर गरेको फैसला लाई पुनरावेदन अदालत इलामबाट सदर हुने गरि भएको फैसला उपर प्रतिवदी सन्तोष सुन्दास दर्जीको यस अदालत समक्ष पुनरावेदन परी निर्णयार्थ पेश भएको रहेछ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा प्रतिवादी उपरको किटानी जाहेरी, बस्तुस्थिती तथा घटनास्थल मुचुल्का, पीडितको शारीरिक परीक्षण प्रतिवेदन, पीडितले मौकामा गरेको कागज समेतका मिसिल संलग्न प्रमाण कागजबाट मिति २०६८।८।१२ मा वारदात भए गरेको तथ्यमा विवाद देखिएन।

अब, उक्त वारदातमा यी पुनरावेदक प्रतिवादीको के-कस्तो संलग्नता रहेछ भनी हेर्दा, प्रतिवादी सन्तोष सुन्दास उपर पीडित वर्ष ५ की बालिकालाई आफु बस्ने घर कोठामा बोलाई खटियामा राखी सुताई जबर्जस्ती करणी गरेको भन्ने तारा शिवाको किटानी जाहेरी परेको देखियो ।

अंकल सन्तोष सुन्दासले यता आउ भनी बोलाई तिमीलाई चकलेट किनी दिन्छु भनी कोठामा लगी खटियामा सुताउनु भयो । मैले लगाएको कटु खोली मेरो पिसाब गर्ने ठाउँलाई हातको औंलाले चलाई निजको पिसाब गर्ने लिङ्ग मेरो पिसाब गर्ने ठाउँमा दलदाल गर्नु भएको हो । मेरो पिसाब गर्ने ठाउँ सारै दुखेपछि म रोए र त्यसपछि निज अंकलले मलाई त्यस्तो काम गर्न छाडेको हो भनी पीडित कमला (काल्पनिक नाम)ले पीडितको आमाको रोहवरमा मौकामा र अदालतमा समेत सोही व्यहोरा उल्लेख गरी बकपत्र गरेको देखिन आयो ।

प्रतिवादीको अनुसन्धान अधिकारी समक्षको बयानमा पीडित बालिकाको सुरूवात तानी खोली निजको संवेदनशील अंग (योनी) हातले चलाई लिङ्ग उत्तेजित भएपछि निजको योनीमा ठेलठाल, दलदाल गर्दा निजले दुख्यो भनी रोइ कराएपछि म तत्काल भागी गएको हुँ भनी उल्लेख गरेको पाइयो ।

मौकामा कागज गर्ने बाबुराम शिवा, नेत्रबहादुर सुनुवार, कृष्णबहादुर वास्तोला, भीमलाल खनालले आफ्नो कागज व्यहोरामा यी प्रतिवादी सन्तोष सुन्दासले जबर्जस्ती करणी गरेको भनि परेको जाहेरलाई समर्थन हुने गरी कागज गरेको देखियो ।

जाहेरवाली तारा शिवा र बाबुराम शिवाले वारदातको केहि समय पछि पीडितको संवेदनशील अंग (योनी) हेर्दा सुनिएको र रगत आएको देखेको भनी मौकामा कागज गरी अदालतमा समेत सो कुरा पुष्टि हुने गरी बकपत्र गरेको देखियो ।

यसरी पुनरावेदक प्रतिवादीले पीडित बालिका आफु बस्ने कोठामा आउदा निजले कटुमात्र लगाई सुरूवात हातमा बोकी आएको र आफुले निजको सुरूवात

लगाई दिएको कुरा स्वीकार गरी कसूरमा इन्कार रही बयान गरे तापनि निजको उक्त भनाई अरू प्रमाण कागजबाट पुष्टि भएको देखिन आएन। यसका साथै मौकामा बुझिएका भिमलाल खनाल, तारा शिवा समेतले अदालतमा आई बकपत्र गर्दा मौकाको कागज व्यहोरालाई समर्थन हुने गरी बकपत्र गरेको सो बकपत्र व्यहोरालाई प्रतिवादीले अन्यथा हो भनी पुष्टि गर्न सकेको नदेखिएकोले निजको इन्कारी बयानलाई मनासिव रहेछ भनी भन्ने आधार देखिदैन । प्रमाण ऐन, २०३१को दफा २७ बमोजिम आफु माथि लागेको कसूर अपराधमा आफु निर्दोष भएको बस्तुनिष्ठ आधार र प्रमाण सो निर्दोषिताको जिकिर लिने व्यक्तिले नै पुष्टि गर्नु पर्ने हुन्छ। अदालतको इन्कारी बयान मात्र उन्मुक्तिको आधार हुन सक्दैन। सो भनाई अन्य स्वतन्त्र प्रमाणबाट पुष्टि भएको अवस्थामा मात्र अदालतले प्रमाणको रुपमा ग्रहण गर्न सक्दछ। वारदात मिति २०६८।६।१२ को तीन दिन पछाडी मिति २०६८।६।१५मा भएको पीडितको शारीरिक परीक्षण प्रतिवेदनमा निजको योनीमा रातोपन र मलद्वारमा ३ वटा साना चिरा(Abrasion) परेको भनी उल्लेख भएको र सो कुरा पीडितको मौकाको कागज र अदालतमा गरेको बकपत्र बाट समर्थित भई उक्त भनाईमा एकरूपता पाइएकोले यी पुनरावेदक प्रतिवादीले मुलुकी ऐन, जबर्जस्ती करणीको १नं. विपरीतको कसूर अपराध गरेको तथ्यमा विवाद देखिएन। यस्तो स्थितिमा आरोपित कसूरबाट सफाई पाउनु पर्छ भन्ने प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर तर्कयुक्त र मनासिव भएको भन्न मिलेन।

पुनरावेदक प्रतिवादी पीडितकै घरमा डेरा लिई बसेको र पीडितले अंकल भनी सम्बोधन गर्ने यी पुनरावेदकलाई अवोध ५ बर्षिया पीडितले आफ्नो पिसाब फेर्ने ठाउँमा निजले चलाएको र निजको पिसाब फेर्नेले सो ठाउँमा घोची दिएको भनी बिना कारण पोल गर्नु पर्ने आधार प्रमाण मिसिल संलग्न कागजबाट खुल्न आउदैन।

मुलुकी ऐन, जबर्जस्ती करणीको महलको १ नं. मा सोह वर्ष भन्दा कम उमेरकी बालिकालाई निजको मन्जुरी लिई वा नलिई करणी गरेमा निजले जबर्जस्ती करणी गरेको ठहर्छ भन्ने कानुनी व्यवस्था रहेको छ। उक्त नं. को व्यवस्था अनुसार सोह वर्ष भन्दा कम उमेरको बालिकालाई प्रलोभन देखाई वा अनुचित प्रभावमा पारी निजको मन्जुरी लिई वा नलिई जुनसुकै तरिकाबाट करणी गरेमा जबर्जस्ती करणीको कसूर स्थापित हुनजाने देखिन्छ। जबर्जस्ती करणीको कसूर स्थापित हुनका लागी महिलाको यौनअंग भित्र लिङ्ग प्रवेश गराउने प्रयत्न गर्नु र यौनअंगमा लिङ्ग दलदाल गर्नु मात्र पनि कानूनी प्रयोजनका लागी प्रयास मानिन्छ। प्रस्तुत मुद्दामा पीडितको स्वास्थ्य परिक्षण प्रतिवेदनबाट योनीमा रातोपन र मलद्वारमा ३ वटा साना चिरा परेको भन्ने देखिन्छ भने पीडितको मौकाको कागज, प्रतिवादीको अनुसन्धान अधिकारी समक्षको बयान र मौकामा कागज गर्ने व्यक्तिहरूको भनाईबाट प्रतिवादीले पीडित वर्ष ५ की बालिकालाई चकलेट किनी दिने प्रलोभनमा पारी आफू बस्ने कोठाको ओछ्यानमा सुताई पीडितको यौन अङ्गमा आफ्नो लिङ्गले ठेलठाल पारेको भन्ने देखिन आउँछ। निजको त्यस्तो क्रियाकलाप नै जबर्जस्ती करणीको कसूर कायम हुनका लागि यथेष्ट मान्नु पर्ने हुन्छ।

यसरी, एक अबोध बालिकालाई ललाई फकाई आफू बस्ने कोठाको ओछ्यानमा सुताई बालिका विरुद्ध जबर्जस्ती करणी जस्तो जघन्य अपराधिक कार्य गरेको स्थितिमा प्रतिवादीको अदालत समक्षको इन्कारी बयानले मात्र अपराधिक दायित्वबाट छुट पाउने अवस्था रहदैन। पीडितको मौकाको शारीरिक परिक्षण, मौकाको किटानी जाहेरी, पीडितको मौकाको तथा अदालत समक्षको किटानी बकपत्र जस्ता महत्वपूर्ण तथ्यहरूको आधारमा संकलित प्रमाण कागजहरूको समष्टि मूल्याङ्कनले यी पुनरावेदक प्रतिवादीले पीडित उपर मुलकी ऐन, जबर्जस्ती करणीको १ नं. विपरीतको कसूर गरेको

कुरामा विवाद नदेखिकोले पुनरावेदन अदालत इलामको फैसला अन्यथा भन्न नमिली मिलेकै देखिन आयो।

अतः यी पुनरावेदक प्रतिवादीलाई अभियोग दावी बमोजिम मुलुकी ऐन, जबर्जस्ती करणीको ३ नं. को देहाय (१) बमोजिम १० वर्ष कैद र पीडितले निज प्रतिवादी सन्तोष सुन्दास दर्जीबाट रु.५०,०००।- (पचास हजार) क्षतिपुर्ति समेत भराई लिन पाउने ठहर गरेको शुरू अदालतको फैसला सदर हुने ठहर्‍याई पुनरावेदन अदालत इलामबाट मिति २०६९।९।२३ मा भएको फैसला मिलेकै देखिंदा सदर हुने ठहर्छ। पुनरावेदक प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार गरी बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा सहमत छु।

न्यायाधीश

इजलाश अधिकृत:- दिलीपराज पन्त (रा.प.द्वितीय)

कम्प्युटर टाइप गर्ने:- टेक बहादुर खड्का

इतिसम्बत २०७२ साल मंसिर २० गते रोज १ शुभम-----